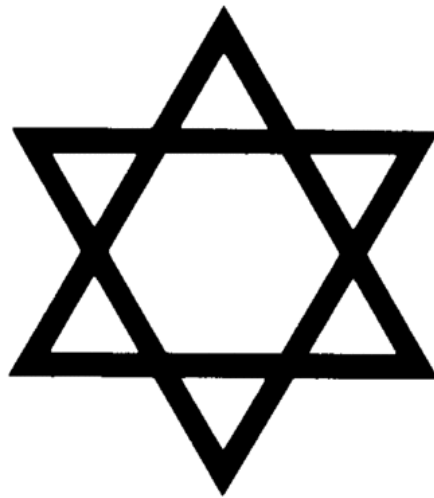
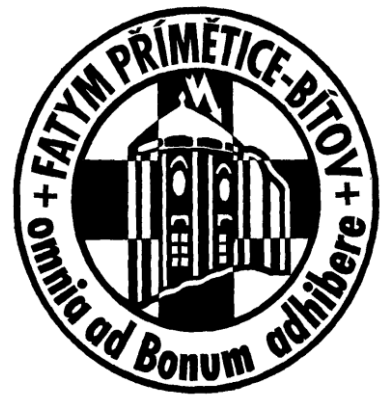

DUŠIČKOVÝ ZPRAVODAJ

PRO FARNOSTI
HRÁDEK DYJÁKOVICE
VALTROVICE

STRACHOTICE SLUP JAROSLAVICE

*Nenechej si smrtí
ukrást život.*

Vytvořit si vztah ke smrti

Český jazyk zná u sloves trpný a činný rod. Trpný se latinsky nazývá passivum a odkazuje k pasivitě. Činný je aktivum: znamená aktivitu. Řekne-li žák „byl jsem vyučován“, ještě to nemusí znamenat, že se něco naučil. Doslova říká jen to, že druzí na něm vyvíjeli snahu, aby se něco naučil. Řekne-li žák „učil jsem se“, znamená to, že sám vyvíjel snahu se něco naučit a snad se tedy také něco naučil. Už tento malý příklad ukazuje velký rozdíl mezi tím, když člověk život aktivně žije nebo když se nechá jen jaksí „žít životem“ bez vlastního přičinění.

Držíte v rukou Zpravodaj dušičkový a tak si vezměme k dalšímu zkoumání sloveso „umírat“. Toto sloveso patří k nemnoha slovesům, u kterých trpný rod nemá smysl. Sloveso „umírám“ je z jazykového hlediska aktivum. Jako by už samo jazykové postavení slovesa nám chtělo připomenout, že k umírání je třeba se postavit aktivně. Udělat z něj svoje dílo, umělecké dílo.

Žijeme stále v klidné, svobodné době, máme se dobře a na smrt příliš nemyslíme a tak není divu, že ty nejskvostnější reflexe a úvahy o smrti nacházíme u lidí, kteří jí ještě za svého života stanuli tváří v tvář. Od nich se můžeme učit, až k ní i náš život bude ústít. Nesmíme v ten čas zapomenout, dá-li nám Bůh v tu dobu ještě užívat rozumu, že umírání, cesta ke smrti, je stále ještě součástí života. Je to finiš života, na kterém velice záleží. Nádhernou duchovní četbou mi v poslední době byla kniha „Boží svědek v propasti zla“, která vypráví životní příběh a duchovní cestu židovské dívky z Nizozemí Etty Hillesum. Od poloviny roku 1942 pracovala pro židovské vězně v táboře Westerbork. Z tábora byla 7. září 1943 převezena v transportu do Osvětimi, kde zahynula v plynové komoře 30. listopadu 1943.

Ve svém deníku píše mimo jiné: „Možnost, že umřu, je pro mě absolutně přítomná; můj život udělal zásadní zkušenost, co to znamená hledět do očí smrti, záhubě – přijímám ji jako součást života. Nelze předčasně obětovat část svého života tím, že se jí člověk bojí a brání se jí. Odpor a strach nám ponechávají pouze žalostně scvrklý zbyteček života, skoro se to ani životem nedá nazvat. Zní to téměř paradoxně: snaží-li se člověk vytěsnit

smrt ze svého života, nikdy nežije plnohodnotně, ale podaří-li se mu ji do svého života přijmout, rozšíří a obohatí jej.“

P. Jindřich

Soutěž ?! Soutěž ?! Soutěž ?! Soutěž ?! Soutěž ?! Soutěž ?!

Úkol z prázdninového Zpravodaje byl přeložit latinský text: Regina coeli laetare, quia quem meruisti portare resurrexit sicut dixit, ora pro nobis Deum. V češtině zní takto: Královno nebes, raduj se, protože ten, kterého jsi ráčila nosit, vstal z mrtvých, jak řekl. Oroduj za nás u Boha. Správnou odpověď nám poslali Lada Hanzalová a Iva Ostenová. S myšlenkami na prázdninové cesty a putování klademe v tomto dušičkovém čase tuto soutěžní otázku: **Jaká jsou tři hlavní poutní místa křesťanů?** Své odpovědi, nejlépe ty správné, můžete posílat opět na email jindrichcoupek@seznam.cz. ☺

Co to byly maminky?

„Co to byly maminky?“ Když mi syn tuhle otázku položil,“ začal vyprávět doktor J.V., „nejprve jsem vůbec nechápal, co to povídá. Synovi ještě nejsou tři roky a občas něco řekne, nad čím se dospělým zastaví rozum,... Jak to, co byly maminky?, řekl jsem. A v tom mi to došlo.

Když jsem se rozvedl, dal jsem synka do hájovny ke svému ovdovělému otci. Otec bydlí se svou bezdětnou ovdovělou sestrou, která vede domácnost. V lese je několik domků, kde bydlí o víkendech a o prázdninách lidé z měst, ovšem jeden z těch lidí je rozvedený a jezdí tam s malou dcerkou, protože jeho manželka

se znovu provdala do ciziny. V druhém domku bydlívá o víkendech tatínek se dvěma kluky, těm zemřela maminka, a tak, i když si s nimi můj syn hraje, ani u nich matku nenachází. Další z těch domů obývá jiný lesník, koupil si ho na penzi, a ten tam žije úplně sám, celé dny si v klidu pokuřuje fajfku a dívá se na televizi.

Když jsem se já rozváděl, byl syn ještě moc malý a jeho matka o něj neprojevuje žádný zájem. Jak by měl vědět, co je to maminka?

„Až půjdeme do muzea, ukážeš mi maminku?“ ptal se syn. Minulou neděli s ním dědeček zajel do města a chlapeček by pořád jen mluvil o velikém dojmu, jaký v něm muzeum vyvolalo. „Maminky ještě nejsou v muzeu“, řekl jsem. Naštěstí syn uviděl stádo jelenů, a tak jsme mohli naši rozpravu přerušit. Pozorovali jsme jeleny.

V tu chvíli mě napadlo, jak se svět mění. Změní se? Úplně? Jiné dítě se zase může ptát: Co to byli tatínkové?“ A kolik dětí se může ptát: „Maminko, tatínku, co to byla rodina?“ Když jsme večer seděli po večeři s otcem, řekl jsem mu to. Pokýval. Miloval mou matku celá desetiletí, žili spolu v tak krásném vztahu, jaký jsem nikde jinde nepoznal. „Lidi si všímají každé rostlinky, každá rostlinka má svoje zastánce“, řekl otec.

V televizních novinách jsme předtím viděli boj nějakých ochránců přírody za rostlinu, které dřív prý byly spousty, a nyní se najde už jenom v několika málo lokalitách. Krásná, nádherně kvetoucí rostlinka... „Lidi si všímají každého zvířete, každé má nějaké svoje ochránce“, řekl můj otec, starý lesák. Mlčeli jsme a dívali jsme se otevřeným oknem do svěží letní noci, ... „Jenom rodina nemá ochránce“, vzdychl si otec.

Možná si řeknete, že je to jenom takové dětské uřeknutí, jenom takový dětský žert... Ale mě z něj mrazí. Dodnes. Kolik těch krásných, nádherných, přirozených věcí se pomalu vytrácí do nějakých muzeí... Muzeí slov, muzeí pojmů, muzeí tradic. A přece by kolikrát stačilo udělat tak málo, mnohem méně než pro nějakou rostlinu nebo pro nějaké zvíře. A nikdy by už nemusela zaznít taková věta. Taková tragická věta – podobná té, jakou jsem zaslechl já: „Tatínku, co to byly maminky?“ *Příběh připravil P. Pavel Sobotka*

Zveme vás k modlitbě za naše drahé zesnulé...

sobota 27. 10. 2018:

Lukov	16.15 pobožnost na hřbitově
Čížov	17:00 pobožnost na hřbitově
Horní Břečkov	18:00 mše svatá a po ní asi v 19:10 modlitba na hřbitově

neděle 28. 10. 2018:

Mše ve farních kostelích dle obvyklého nedělního pořádku.

Mimo to budou v neděli 28.10. následující dušičkové pobožnosti na jednotlivých hřbitovech:

Práče	9.30 mše sv. v kostele, potom v 10.40 modlitba na hřbitově
Citonice	13.30 na hřbitově
Podmolí	13.30 na hřbitově
Kravsko	14.15 na hřbitově
Lesná	14.15 na hřbitově
Dyjákovice	14.30 na hřbitově
Vracovice	14.45 na hřbitově
Hrádek	15.00 na hřbitově

Slup	15.00 na hřbitově
Kuchařovice	15.00 na hřbitově
Milíčovice	15.15 na hřbitově
Strachotice	15.30 na hřbitově
Křidlůvky	15.30 na hřbitově
Valtrovice	16.00 na hřbitově
Přímětice	16.00 na hřbitově
Prosiměřice	16.00 v kostele
Mramotice	17.00 na hřbitově
Těšetice	17.00 na hřbitově

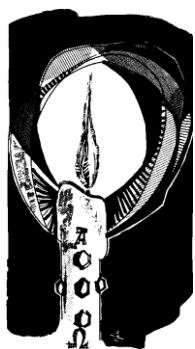

sobota 3.11.2018:

Jaroslavice	14.00 na hřbitově
-------------	-------------------

Od čtvrtka 1.11. do čtvrtka 8.11. budou mimo soboty a neděle v Příměticích mše sv. v 18.00 ve hřbitovní kapli.

Po mši svaté 2. 11. a pak od 5.11. do 8.11. se za zemřelé pomodlíme v kryptě, která bude v tyto dny zpřístupněna.

Dobry Bože, ty jsi Stvořitel a Dárce života.

Děkujeme ti za život náš

i za životy našich příbuzných a přátel.

*S důvěrou ti svěřujeme naše zemřelé
a prosíme, abys je přijal do náruče své lásky.*

Ukaž jim své milosrdenství a promiň jim jejich nedostatky.

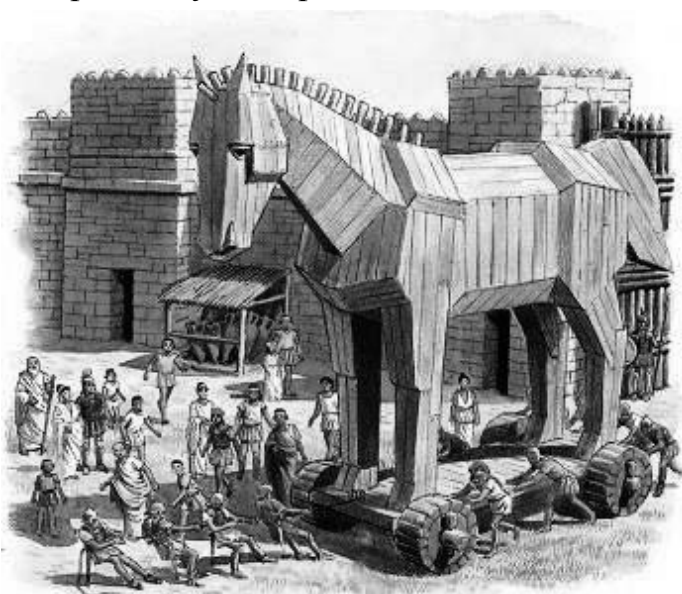
*Velkoryse je odměň za všechno dobré,
co v životě z lásky vykonal.*

Napln jejich víru a přijmi je mezi vyvolené v nebi.

*Odpočinutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí,
ať odpočívají ve svatém pokoji. Amen.*

V kázání při svatováclavské pouti ve Staré Boleslavi v roce 2017 náš otec kardinál Dominik Duka mmj. Řekl: „Parlament, prezident, vláda, samospráva – mají vykonávat to, co chtějí voliči. Pokud voliči nechtějí nic a nejdou volit, nemusí politici nic dělat. Aby nebrali plat zadarmo, pak jim nezbyvá, než dělat, co zrovna chtějí.“ Tak to u nás dost často je: většina národa se o politiku s výjimkou krátkého období okolo voleb nezajímá, voliči jsou málokdy ochotni skrze nejrůznější petice určovat poslancům směr, jakým chtějí, aby se jejich rozhodování ubíralo. Poslanci ani média příliš voliče neinformují o svých rozhodnutích. A když informují, tak polopравdivě! Tak téměř jediní, kteří poslance „úkolují“, jsou lobbisté zastupující nejrůznější menšiny. I o tom pan kardinál mluvil: „Naši naděje vidím v tom, že nám volby pomohou prosadit umlčovanou většinu. Jen tak naplníme úsilí o demokratickou společnost v demokracii bez přívlastků. Jen tak nebude většina manipulována a ovládána rozmary různých menšin.“ Myslím, že tak docela dobře pojmenoval situaci v naší vlasti. Nebo vy víte, že premiér Sobotka v době, kdy už jím vedená vláda čekala pouze na skončení ustavující schůze Poslanecké sněmovny, aby podala demisi – jak jí to předepisuje Ústava, podepsal za ČR 17. 11. 2017 Evropský pilíř sociálních práv? Vy víte, co je Istambulská úmluva? Proto vnášíme do Zpravodaje toto politické téma.

IÚ = Trójský kůň

Istambulská úmluva má celý název Úmluva Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí. Proto, když někdy s lidmi hovořím, o tom, že bychom se k ní v ČR neměli připojovat, lidé říkají: „A vy, pane faráři, souhlasíte, s tím, když se děje násilí na ženách?“ Samozřejmě, že s tím nesouhlasím a vyznávám, že bychom se jednak jako muži měli chovat k ženám rytířsky, citlivě a něžně, a snad se o to i snažím.

Taky si myslím, že stát by měl disponovat zákony, které by účinně násilí na ženách potírali. Mnozí lidé, které osobně považuji za bdělé, vidí problém v tom, že tato úmluvu pod zástěrkou citlivého tématu násilí na ženách chce vpašovat do právních řádů států, které Úmluvu ratifikují, tzv. genderovou ideologii. V tom se Úmluva podobá tzv. Trójskému koni.

Než se dostaneme k hlavnímu problému Úmluvy, kterým je zmíněná genderová ideologie, vypočítejme krátce několik dalších důvodů, pro které se zdá být Istambulská úmluva pro ČR zbytečná. Jedním z těchto důvodů je například to, že náš právní řád již má např. zákon č.135 z roku 2006, který je namířený proti trestným činům v této oblasti. Ještě závažnějším důvodem „proti“ jsou jisté totalitní rysy IÚ.

Nová totalita

Istambulská úmluva je dokument, který má vyšší právní sílu než naše zákony. A toto stojí za relexi nejen ve vztahu k pojednávané Úmluvě, ale i k mnoha ostatním zákonům z dílny Evropské unie. Jestli totiž tlak EU na státy, aby přijaly ten či onen unijní zákon, není jistým totalitním terorem a zasahováním do vnitřních záležitostí té které země, do jejího práva na určování směru, kterým chce jít. (Slyšíme o sankcích, které chce EU uvalit např. na Maďarsko, když se tato země nechce podvolit některým diktátům EU.)

IÚ předkládá ideologický pohled, který sice není přijímán většinou, ale přesto se jí většinová populace bude muset podřídit. Stát se ratifikací IÚ v čl. 14 zavazuje, že bude prosazovat a zohledňovat genderové hledisko na všech úrovních škol, ve státních institucích i v soukromém sektoru (sport, volnočasové aktivity, kulturní zařízení, média). Toto ovšem odporuje Listině základních práv a svobod a demokratického zřízení státu. Pokud si nějaký kroužek v kavárně vytváří nějaký myšlenkový systém, je to v pořádku. Kdokoliv může do toho kroužku přijít a v respektu k lidem v tomto kroužku diskutovat. Na tomto respektu k názoru druhého je založena západní demokratická společnost. Možnost diskutovat s kýmkoli o čemkoli považujeme na západě za zlaté dědictví a nevzdáme se ho. Problém ale nastane, když se již zmíněný kroužek zvedne a činí nejrůznější kroky k tomu, aby svůj myšlenkový svět učinil závazným pro většinu populace: v takovém případě stojíme na prahu nové totality!

Převrácený pohled na práva

Dlužno ještě dodat, že zmíněný kroužek postupuje velice promyšleně: získává podporovatele ve většinové společnosti tím, že hraje na citlivou strunu lidských práv: tvrdí, že menšina je diskriminována a že je s touto diskriminací třeba něco udělat. Mnozí tento nárok na právo uznávají, aniž by o věci dále přemýšleli. Ve skutečnost však dochází k převrácení práva! Uvedme některé příklady ze současnosti. Některí homosexuálové volají: to, že můžeme uzavřít jen registrované partnerství, nás diskriminuje. Máme právo uzavřít manželství tak jako muž a žena! Ježíš to vysvětluje jasně: „*Někteří nežijí v manželství, protože jsou k tomu od narození nezpůsobilí; jiní nežijí v manželství, protože je nezpůsobilými učinili lidé; a někteří nežijí v manželství, protože se ho zřekli pro království nebeské. Kdo to může pochopit, pochop.*“ (Mt 19,12) Připomíná, že k uzavření manželství jsou nutné také určité dispozice, a když někdo tyto dispozice nemá, tak manželství uzavřít nemůže. Manželství je prostě definováno jako trvalý a výlučný svazek muže a ženy a s tuto definici nelze změnit. Podobně tato menšina někdy volá: Máme právo vychovávat spolu děti! Zde se jedná o zřejmý příklad převrácení práva, protože na prvním místě má především dítě právo na to, aby bylo vychováváno milující maminkou a tatínkem. Spravedlivý právní systém se pozná podle toho, že chrání prá-

va nejslabších a tím nejslabším je dítě. Mluvíme-li o právech dítěte, můžeme s lítostí zpytovat skutečnost, že skrze potratový zákon dal někdo ženě právo rozhodovat o životě počatého dítěte, aniž by pamatoval na právo na život tohoto dítěte.

Diskriminace muže (Muž na odstřel)

Istambulská úmluva předepisuje ustanovení tzv GREVIA – patnáctičlenné mezinárodní kontrolní a monitorovací skupiny, která bude v Evropě dohlížet na uvádění Úmluvy do praxe. Členové GREVIA budou mít maximální, de facto doživotní imunitu a jejich dokumenty nebudou podléhat cenzuře. IÚ sama stanoví, že v GREVIU mají být rovnoměrně zastoupeni ženy i muži. Zkuste si vygooglovat fotografie GREVIA: čtrnáct žen a jeden muž!

I z tohoto faktu lze vytušit, další důvod proč nepřijímat IÚ: je totiž totálně nevyvážená. Ideologicky označuje každého muže jako násilníka a ženu vnímá jako oběť, kterou je

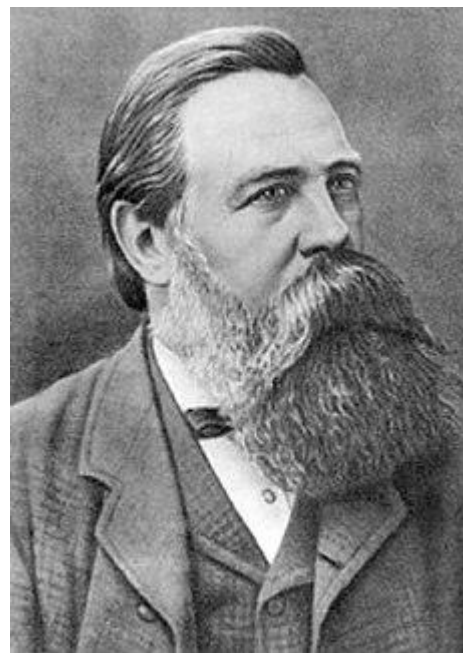

třeba od muže osvobodit. Hovoří jen o násilí, které páchají muži na ženách. Tím, že chce odstranit „diskriminaci ženy“ upadá rychle do druhého extrému: diskriminuje muže a může vyvolat mnoho křivých obvinění. Přitom je dobře známo, že obětí násilí bývá i muž a tím násilníkem je žena.

IÚ ideologicky předkládá násilí na ženách vždy jako genderově podmíněné (tj. násilí na ženě proto, že je žena), ačkoliv tomu tak vůbec být nemusí. Je totiž mnoho násilí, jehož příčinou jsou drogy, alkohol, psychické problémy a nemoci, finanční krize, majetek atd.

Gender a neomarxismus

V polovině 19. století přišli Karel Marx a Bedřich Engels s teorií třídního boje. Všimli si správně, že společnost je diferencovaná, že si nejsou všichni rovni, že tu je třída vykořisťovaných dělníků a vykořisťujících kapitalistů. A hlásali, že ráj na zemi nastane, až se skrze třídní boj podaří vytvořit beztřídní společnost, kde si budou všichni rovni. Jak byly tyto utopické teorie realizovány v historii, to dobře víme. Méně se už ví, že Bedřich Engels jako první místo třídního boje označil rodinu, kde podle něj probíhá útlak ženského pohlaví mužským. Proto žádal odstranit rodinu, ženu i muže rovnocenně zařadit do výrobního procesu a děti nechat na výchování státu. Neomarxistická genderová ideologie požaduje totéž. Usiluje „osvobodit ženu od jha mateřství a manželství“ a vyřešit problém „nadřazenosti muže nad ženou“ tím, že se zruší rozdíly mezi pohlavími a vytvoří se jakási bezpohlavní společnost, kde si budou všichni rovni.

Genderová teorie tvrdí, že pohlaví člověka není biologická danost, ale sociální konstrukt. Muž se mužem nerodí, ale stává. Žena se ženou nerodí, ale stává. Bez ohledu na biologickou pohlavnost se člověk může rozhodnout, za koho se prohlásí: jestli za muže nebo za ženu nebo si zvolí jiný z dalších asi 22 rodů – genderů, které jsou samozřejmě rovnoprávné! (Takto má od 1.1.2019 znít paragraf 29 našeho občanského zákoníku: „Pohlaví lze změnit osobním prohlášením před matričním úřadem. K prohlášení je třeba předložit potvrzení o tom, že je u člověka trvalý nesoulad mezi duševním a zapsaným pohlavím.“)

Genderově citlivá výchova, kterou chce Istambulská úmluva zavést do všech oblastí veřejného života a především do všech druhů škol, znamená vychovávat děti k nestereotypním genderovým rolím. (Úryvek ze standardů připravených českým ministerstvem školství, podle kterých mají být do budoucna hodnoceny učebnice: *Představuje učebnice žákům a žákyním alternativní životní styly žen a mužů, nikoliv jen „tradiční“ spojení žen s domácností a péčí a mužů s veřejnou sférou a mocí? Nabízí učebnice také jiný než „tradiční“ pohled na svět žen a mužů? Hovoří učebnice o ženách a o mužích jako o heterogenních skupinách, v nichž existují větší rozdíly mezi jednotlivci než mezi skupinami jako celky?*) V oblasti sexuality slovo „tradiční“ znamená „heterosexuální“ a genderově citlivá výchova bude cílenou výchovou k jiným formám sexuality než je tato tradiční.

Istambulská úmluva: citace

„Strany podniknou nezbytná opatření pro podporu sociálních a kulturních vzorců chování žen a mužů s cílem **vymýtit** předsudky, zvyky, tradice a další praktiky, jež jsou založeny na předpokladu podřízenosti ženy anebo na stereotypním pojmání rolí žen a mužů.“ (Úmluva, Článek 12 – Obecné závazky, str. 7)

„Tam, kde to bude vhodné, podniknou strany kroky k tomu, aby ve formálních osnovách na všech úrovních vzdělávání existoval materiál k tématům, jako je rovnoprávnost žen a mužů, **nestereotypní genderové role**, vzájemný respekt, nenásilné řešení konfliktů v mezilidských vztazích, genderově podmíněné násilí vůči ženám a právo na osobní integritu, to vše uzpůsobeno rozvíjejícím se schopnostem žáků.“ (Úmluva, Článek 14 – Vzdělání, str. 8)

Ti, kteří pochopili, co se chce vymýtit a co se naopak chce zavést mluví takto:

„Hrozí nám útok na rodinu. Jsou navrhovány bezprecedentní a ničivé zákony proti ní. Jsou chystány zákony degradující člověka na jakési bezpohlavní cosi. Nepotřebují naše děti spíše výchovu k mateřství a otcovství, než návrhy, které operují s pojmy rodič A a rodič B?“ (kardinál Duka 21.4.2018 – na Pochodu pro život)

„Je vedena válka proti rodině. Velkým nepřitelem rodiny je teorie gender. Snaží se ovlivňovat také výchovu dětí.“ (papež František 1.10.2016 v Gruzii)

„Další výzva vyvstává v různých formách ideologie obecně zvané „gender“, „která popírá přirozenou rozdílnost mezi mužem a ženou a jejich vzájemnost. Vykresluje pohlavně nerozlišenou společnost a vyprazdňuje antropologický základ rodiny. Tato ideologie zavádí výchovné projekty a legislativní usměrnění, jež prosazují identitu

osob a citovou intimitu v naprosté oproštěnosti od biologické rozdílnosti mezi mužem a ženou. Lidská identita se ponechává na individuální volbě, jež se může časem i měnit. “[45] Je zneklidňující, že některé ideologie tohoto typu si nárokují odpovědi na určité, někdy pochopitelné aspirace, se snaží prosadit jako uniformní myšlení, které má ovlivňovat také výchovu dětí.” (papež František v listu Amoris Laetitia kap. 56)

Brožurka, která stojí za povšimnutí

Od roku 1997, vydáváme ve FATYMu různé tiskoviny. Postupně vznikl tiskový apoštolát A.M.I.M.S. – Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (Apoštolát Panny Marie Neposkvrněné – Matky Naděje) Rád bych vás upozornil na jednu zajímavou brožurku, která patří mezi ty nejnovější. Je od oblíbeného autora knih pro děti a mládež, jáhna Josefa Janšty z Opavy a jmenuje se O výchově.

Na čtyřiceti stránkách, zde autor shrnuje svoje poznatky, jak vychovávat v moderní době děti, podle křesťanských zásad. Už jen nadpisy mohou napovědět něco o tom, co publikace přináší: Pocit bezpečí, Formace svědomí, Výchova ke svobodné osobnosti, Pokoj v rodině, Výchova k úctě atd. Autor zde čtivým srozumitelným způsobem předkládá řadu svých životních zkušeností, které se mohou stát pro čtenáře velmi inspirující. Bourá tak zkosnatělý moderní pohled, že dnes už není možno dobře vychovat děti, jako správné lidi a křesťany. Je to možné i dnes, doslova říká: „Jsem přesvědčen, že i dnes je zdravá výchova možná, má však svá jednoduchá pravidla, která se nedají obejít.“

Věřím, že vydání tohoto dílka může být obohacující, jak pro rodiče a prarodiče, tak i pro ty, kdo se výchově věnují profesionálně, jako pedagogové. Brožurku je možno získat buď přímo na faře ve Vranově za doporučený příspěvek na tisk 11 Kč, nebo si ji můžete objednat na adrese fara Vranov náměstí 20, Vranov nad Dyjí 671 03, tel. : 515 296 384, email: apostolat@fatym.com.

P. Marek Dunda

Těšíme se na listopadová setkání s vámi 😊

♥ V sobotu 10.11. proběhne v Práčích žehnání nově postavené kapličky sv. Martina „Na fialkách“. V 15 hod bude mše svatá, při které požehnáme dřevěný reliéf sv. Martina, který potom průvodem přeneseme do kapličky. Po požehnání kaple bude následovat žehnání svatomartinského vína ve sklepích. 😊

♥ Hrádecká pouť dětí ke svaté Anežce České bude v sobotu 17.11.

V 10 hod začneme mší svatou a potom bude průvod ke kapličce svaté Anežky, hry na faře a občerstvení.

♥ V sobotu 17.11. vás také zveme do Práčí na divadelní představení hry Zbyteční. Představí se nám divadelní soubor Vochomůrka z Troubska u Brna.

♥ Svatohubertská mše s trubači v Práčích bude v neděli 18.11. v 15 hodin.

♥ Ve středu 28. 11. se bude konat ve škole na Šumné okresní kolo Bible a my.

Farář - včelař

Jistě všichni víte, že na vranovsku můžeme nalézt velmi zajímavá historická místa. Jedno z nich se nachází v Lančově kousek pod farou. Je to ojedinělý obytný včelín, který postavil pan farář Emanuel Tocháček. A právě pana Tocháčka a jeho životní poslání vám prostřednictvím těchto článků představím. Emanuel Tocháček se narodil 8. prosince 1889 do malého mlýna v Křtěnově u Olešnice. Měl 7 sourozenců. Někteří z nich se vyučili mlynářskému řemeslu, někteří vystudovali. Právě Emanuel mohl vystudovat gymnázium a pokračovat na kněžský seminář, kde v červenci 1914 přijal kněžské svěcení. Poté zastával funkci kaplana 10 let v různých českých a německých farnostech Brněnské diecéze. Samostatné místo faráře získal v roce 1924 v tehdy německé obci Lančov. Protože nebyl jen duchovní, ale i vášnivý včelař, do Lančova s sebou stěhoval i 24 včelstev. A právě o včelařské vášni pátera Tocháčka vám napíšu příště.

Jana Frühauf

Vstup zakázán!

V každé zoologické zahradě je na kleci s nebezpečnými zvířaty varovná cedulka, která říká: Nepřibližujte se, nedotýkejte se, buďte opatrní! A každý rozumný člověk poslechne. Nebo když při prohlídce jaderné elektrárny uvidíme cedulku: „Nevstupovat, radice!“, také ji budeme respektovat.

Číhá na nás nebezpečí viditelné i neviditelné. Tomu viditelnému se ještě dokážeme vyhýbat, protože tušíme, že by to nemuselo dobře dopadnout. Když vidíme nějakou šelmu, tak k ní nelezeme, jelikož bychom už nemuseli vylézt.

S tím neviditelným už je to horší. Záleží na naší důvěře, jestli budeme varování věřit nebo je budeme považovat za planý poplach. Když uvidíme cedulku v ohradě se nalézá nebezpečný býk a my do ní vlezeme, protože ho nevidíme, přinejlepším se pořádně proběhneme. Horší je to, když nebudeme reagovat na ceduli nebezpečné záření. To nevidíme vůbec, a když nebudeme varování respektovat, můžeme se časem pořádně divit.

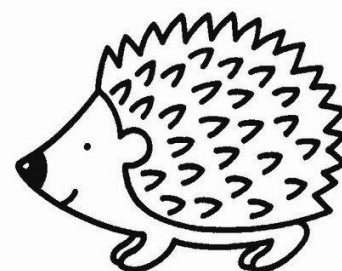
Různých varování před nebezpečím, které není na první pohled vidět je plná Bible. Tím nebezpečím je hřích. Záleží na nás, jestli slovům Bible uvěříme nebo ne. Když na ně nebudeme dbát, můžeme se časem divit tomu, co se s naším životem děje. Následky mohou být ještě horší, než když vstoupíme do radioaktivní zóny.

PS: Chápu, že lidi nemají zákazy moc rádi, ale když se začteme do Nového zákona, tak tam moc těch zákazů nenajdeme. Mnohem víc než varování před tím, abychom něco nedělali, jsme spíš povzbuzováni k tomu, abychom něco dobrého dělali. *o. Nik*

Slušné chování

Možná jste se jako já, setkali v poslední době s názorem, že se vytrácí slušné chování. Projevuje se to v mnoha oblastech lidské činnosti. To, co bylo dříve samozřejmostí, dnes aby pohledal. Při rozhovoru s vychovatelkou z mateřské školky jsme se shodli na tom, že někteří rodiče, kteří vychovávají děti, by sami potřebovali slyšet, jak se mají slušně chovat. Ten den jsem dětem právě povídal o potřebě být k sobě ohleduplní a kamarádští.

Potom jsem přidal jako obvykle ještě pohádku, která byla o tom, jak konvalinka zachránila ubručenému ježkovi život. Ježek chodil po louce, byl pořád s něčím nespokojený a stále říkal co to a co zas tady toto a pořád si něco brumlal pod vousy, až si lehnul a tvrdě usnul. Když konvalinka viděla blížícího se vlka, nemeškala a začala zvonečky vyzvánět, aby ježka probudila. Ten, ale nebyl k probuzení a tak poprosila i ostatní rostlinky, aby ji s tím pomohli. Nakonec se přece jen podařilo ježka na poslední chvíli probudit. Ten se proti vlku svými bodlinkami postavil a rádně jej popíchal. Ježek se pak konvalince omluvil a slíbil, že se polepší.

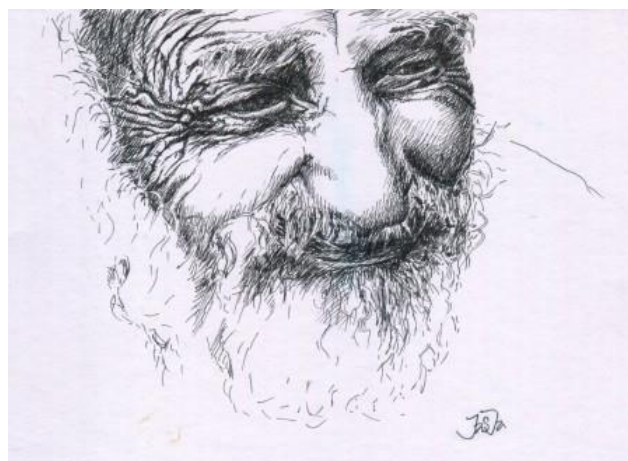

Kéž bychom si i my po každém nepěkném chování uvědomili to samé. Dnes se potkáváme často s lhostejností, s arogancí a drzostí. Úvahy „Co si o mně lidé pomyslí?“, „Proč jsem toto udělal?“ nebo: „Udělal jsem si ostudu!“ jako by nic neznamenaly, jako by se jimi lidé vůbec nezabývali. Tak se vytrácí slušnost mezi lidmi, kteří jako by přestávali být lidmi a stávali se jen vykonavateli úkolů. Kam se poděla krása lidství v němž se projevuje láska ohleduplností a přívětivostí. Je nejvyšší čas s tím něco udělat. Začneme tedy každý nejprve u sebe. Na konci každého dne si mohu při zpytování svědomí uvědomit zdali jsem dnes byl pro druhé obohacem anebo jen(to ať si každý doplní sám). Přeji mnoho úspěchu a usměvavých tváří.

P. Marek C.

Modlitba ve stáří sv. Františka Saleského

Pane, ty víš lépe než já, že den ode dne stárnu a jednoho dne budu starý. Chraň mne před domněnkou, že musím při každé příležitosti a ke každému tématu něco říci. Zbav mne velké náruživosti chtít dávat do pořádku záležitosti druhých. Nauč mě, abych byl uvážlivý a ochotný pomáhat, ale abych přitom nešťoural a neporučnickoval. Nauč mne, abych dovedl mlčky snášet své nemoci a obtíže. Přibývá jich a chuť hovořit o nich roste rok od roku. Netroufám si prosit, abys mi dal dar s radostí poslouchat druhé, když líčí své nemoci, ale nauč mě trpělivě je snášet. Také se neodvažuji prosit o lepší paměť – ale jen o trochu větší skromnost a menší jistotu, když se má paměť neshoduje s jejich pamětí. Nauč mě té obdivuhodné moudrosti umět se mýlit. Drž mě, abych byl, jak jen možno, laskavý. Starý morous je korunní dílo ďáblovo. Nauč mě u jiných odhalovat nečekané schopnosti a dej mi krásný dar, abych se také o nich dovedl zmínit. Mám vrásky a šedivé vlasy. Nechci si stěžovat, ale tobě, Pane, to říkám – bojím se stáří. Je mi tak, jako bych se musel rozloučit, nemohu zastavit čas. Pociťuji, jak den ze dne ztrácím sílu a přicházím o bývalou krásu. Byl jsem pyšný na to, že se stále ještě mohu měřit s mladými. Teď cítím a uznávám, že již toho nejsem schopen. Byl bych směšný, kdybych se o to pokoušel. Ale ty, Pane, říkáš: „Kdo věří ve mne, tomu narostou křídla jako orlovi.“ Dej mému srdci sílu, abych život přijal tak, jak jej ty řídíš. Ne mrzoutsky, ne lítostivě se skleslou náladou, ne jako odcházející, ale jako vděčný a připravený ke všemu, k čemu mě ty ještě povoláš. A k tomu mi dej všechnu sílu srdce. Amen.

Doktorské vtipy

Pepíček řekne Mařence: „Mařenko, budeme si hrát na doktora?“ Mařenka odpoví: „Jo jo“. A Pepíček na to: „Tak 30 korunek!“

Doktor se naklonil nad bezduché tělo na lůžku. Pak se napřímil a řekl: „Je mi líto, ale váš manžel už není mezi námi.“ Od nehybného těla na loži se ozval slabý protest: „Ale já ještě žiju.“ „Bud' zticha,“ okřikla ho manželka, „Pan doktor se v tom vyzná lépe než ty!“

„Můžete mi doporučit dobrého doktora?“

„Ano, doktora Čchanga. Ten mi zachránil život.“

„Jak se to stalo?“

„Jednou jsem vážně onemocněl, a tak jsem šel k doktoru Čchingovi. Předepsal mi lék a mně bylo po něm mnohem hůř. Tak jsem šel k doktoru Čchengovi. Užil jsem jeho medicínu a měl jsem pocit, že umírám. Tak jsem nakonec šel za doktorem Čchangem – a ten neordinoval.“

Jedna žena trpěla silným nachlazením a nic, co jí předepsal doktor, nepomáhalo. „Copak mi nemůžete nijak pomoci?“ ptala se zoufale. „Mám takový návrh,“ povídá doktor. „Běžte domů, dejte si horkou sprchu, a než se osušíte, postavte se úplně nahá do průvanu.“ - „To mi pomůže?“ zeptala se překvapeně. „Ne, ale dostanete zápal plic a s tím už si poradím.“

Doktor se rozhodl, že nadešel čas říci pacientovi pravdu: „Cítím, že bych vám měl říct, že jste velmi vážně nemocný a nezbývá už vám patrně víc než dva dny. Asi byste si rád uspořádal své záležitosti. Chtěl byste s někým mluvit?“ - „Ano,“ ozval se zesláblý. „A s kým?“ zeptal se doktor. „S nějakým jiným doktorem.“

Horda univerzitních studentů byla nespokojena s chutí piva, které jim v hospodě podávali. Jeden z nich měl ohromný nápad nalít pivo do láhve a poslat do nemocniční laboratoře, aby zjistili, co vlastně v pivu je. Příští den dostali lístek s výsledkem: „Váš kůň má žloutenku.“

Toto 88. číslo farního zpravodaje vydal Farní tým Vranov n.D. ve složení: P. Marek Dunda (mobil: 731402742), moderátor týmu, farář ve Vranově, Štítarech, Lančově, Olbramkoste, a Vratěnině, P. Milan Plíšek (mobil: 723693455), farář ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách a Korolupěch, Lubnici, Bítově a Chvalaticích, kaplan P. Jan Richter (mobil: 731402743) a otec jáhen František Řezníček - adresa FATYM VRANOV, Řk. farnost Vranov nad Dyjí 20, PSČ 671 03, e-mail: vranov@fatym.com, tel. 515296384; tel. Štítary 515291519

a Farní tým Přímětice ve složení P. Jindřich Čoupek (mobil: 731402652), moderátor týmu, farář v Prosiměřicích, Práčích a Těšetovicích, Horním Břečkově a Lukově, Přímětích a Citonicích, P. Pavel Sobotka (mobil: 731402650), farář v Dyjákovicích, Hrádku, Valtovicích, Jaroslavicích, Slupí a Strachotovicích a kaplan P. Marek Coufal (mobil 722 752 154) - adresa FATYM PŘÍMĚTICE, Řk. farnost Přímětice 18, 669 04 Znojmo, e-mail: primetice@fatym.com. Vyšlo v říjnu 2018. Náklad 7030 výtisků (z toho 1000 je verze pro naši adoptivní farnost Jeníkov). Příští vydání (již devadesáté) je plánováno jako vánoční a vyjde, dá-li Bůh, v prosinci 2018. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno do každé domácnosti v našich farnostech. Text zpravodaje se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Pro vlastní potřebu **Internet: www.fatym.com (doporučujeme i naši televizi www.TV-MIS.cz)** Neprodejné

